

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 2. julija 2020*

„Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Direktiva 2008/115/ES – Skupni standardi in postopki v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav – Pogoji pridržanja – Člen 16(1) – Pridržanje v zaporu z namenom odstranitve – Državljan tretje države, ki predstavlja resno grožnjo javnemu redu ali javni varnosti“

V zadevi C-18/19,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (zvezno sodišče, Nemčija) z odločbo z dne 22. novembra 2018, ki je na Sodišče prispela 11. januarja 2019, v postopku

WM

proti

Stadt Frankfurt am Main,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, R. Silva de Lapuerta (poročevalka), podpredsednica Sodišča, M. Safjan, L. Bay Larsen, sodnika, in C. Toader, sodnica,

generalni pravobranilec: P. Pikamäe,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za WM S. Basay-Yildiz, Rechtsanwältin,
- za nemško vlado J. Möller in R. Kanitz, agenta,
- za švedsko vlado sprva A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg in H. Eklinder, nato M. Olof Simonsson, C. Meyer-Seitz, H. Shev in H. Eklinder, agenti,
- za Evropsko komisijo C. Cattabriga in M. Wasmeier, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 27. februarja 2020

* Jezik postopka: nemščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 16(1) Direktive 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL 2008, L 348, str. 98).
- 2 Ta predlog je bil predložen v okviru spora med WM, tunizijskim državljanom, in Stadt Frankfurt am Main (mesto Frankfurt na Majni, Nemčija) v zvezi z zakonitostjo odločbe o pridržanju v zaporu z namenom odstranitve, ki je bila izdana zoper prvonavedenega.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 2 in 4 Direktive 2008/115 je navedeno:
„(2) Evropski svet v Bruslju 4. in 5. novembra 2004 je pozval k ustanovitvi učinkovite politike odstranitve in repatriacije, ki temelji na skupnih standardih, da se osebe vrnejo na human način in ob polnem spoštovanju njihovih temeljnih pravic in dostojanstva.
[...]
(4) Za učinkovito politiko vračanja je treba kot nujen sestavni del migracijske politike z dobrim upravljanjem določiti jasna, pregledna in poštena pravila.“
- 4 Člen 1 te direktive določa:
„Ta direktiva določa skupne standarde in postopke, ki se uporabljajo v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav, v skladu s temeljnimi pravicami kot splošnimi načeli prava Skupnosti in mednarodnega prava, vključno z obveznostmi, ki se nanašajo na zaščito beguncev in človekove pravice.“
- 5 Člen 2 navedene direktive določa:
„1. Ta direktiva se uporablja za državljane tretjih držav, ki nezakonito prebivajo na ozemlju države članice.
2. Države članice se lahko odločijo, da te direktive ne uporabljajo za državljane tretjih držav, ki:
(a) jim je bil zavrnen vstop v skladu s členom 13 [Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL 2006, L 105, str. 1)] ali ki so jih pristojni organi prijeli ali prestregli pri nezakonitem prestopu kopenske, morske ali zračne zunanje meje države članice in po tem niso pridobili dovoljenja ali pravice do prebivanja v tej državi članici;
(b) se morajo v skladu z nacionalno zakonodajo vrniti zaradi kazenske sankcije ali zaradi posledice kazenske sankcije ali pa so v postopku izročitve.

[...]“

6 Člen 7(4) te direktive določa:

„Če obstaja nevarnost pobega ali če je bila vloga za zakonito prebivanje zavržena kot očitno neutemeljena ali lažna ali če zadevna oseba ogroža javni red, javno varnost ali državno varnost, se države članice lahko vzdržijo odobritve obdobja za prostovoljni odhod ali odobrijo obdobje, krajše od sedmih dni.“

7 Člen 8 Direktive 2008/115 določa:

„1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za izvršitev odločbe o vrnitvi, če v skladu s členom 7(4) ni bilo odobreno obdobje za prostovoljni odhod ali če obveznost vrnitve ni bila izpolnjena v obdobju za prostovoljni odhod, odobrenem v skladu s členom 7.

[...]

4. V primerih, ko države članice – kot zadnjo možnost – uporabijo prisilne ukrepe za izvajanje odstranitve državljana tretje države, ki se upira odstranitvi, so takšni ukrepi sorazmerni in ne prekoračujejo razumne sile. Izvajajo se v skladu s temeljnimi pravicami in z ustreznim spoštovanjem dostojanstva in telesne integritete zadevnega državljana tretje države, kot je predvideno v nacionalni zakonodaji.

[...]“

8 Člen 15 Direktive 2008/115, naslovljen „Pridržanje“, v odstavku 1 določa:

„Razen če v določenem primeru ni možno učinkovito uporabiti drugih zadostnih, vendar manj prisilnih ukrepov, lahko države članice pridržijo državljana tretje države, ki je v postopku vračanja, le, da pripravijo vrnitev in/ali izvedejo postopek odstranitve, zlasti če:

(a) obstaja nevarnost pobega, ali

(b) se zadevni državljan tretje države izogiba ali ovira pripravo vrnitve ali postopek odstranitve.

Obdobje pridržanja je kar se da kratko in traja le toliko časa, kolikor trajajo postopki za ureditev odstranitve, ti pa se izvedejo skrbno.“

9 Člen 16 Direktive 2008/115, naslovljen „Pogoji pridržanja“, določa:

„1. Pridržanje se praviloma izvaja v posebnih centrih za pridržanje. Če država članica ne more zagotoviti nastanitve v posebnem centru za pridržanje in mora za to uporabiti nastanitev v zaporu, so državljani tretjih držav v pridržanju ločeni od navadnih zapornikov.

2. Državljanom tretjih držav v pridržanju se na zahtevo dovoli, da pravočasno vzpostavijo stik z zakonitimi zastopniki, družinskimi člani in pristojnimi konzularnimi organi.

3. Posebna pozornost se posveti razmeram ranljivih oseb. Zagotovi se nujna zdravstvena oskrba in osnovno zdravljenje.

4. Ustrezne in pristojne nacionalne, mednarodne in nevladne organizacije ter organi imajo možnost obiskati centre za pridržanje iz odstavka 1, kolikor so ti uporabljeni za pridržanje državljanov tretjih držav v skladu v tem poglavjem. Za takšne obiske se lahko zahteva dovoljenje.

5. Pridržanim državljanom tretjih držav se redno zagotavljajo informacije, ki pojasnjujejo pravila v centru in določajo njihove pravice in obveznosti. Te informacije vključujejo tudi informacije o pravici – v skladu z nacionalno zakonodajo – do stikov z organizacijami in organi iz odstavka 4.“

10 Člen 17(2) navedene direktive določa:

„Družinam, pridržanim pred odstranitvijo, se zagotovi ločena namestitev, kjer je zagotovljena ustrezna zasebnost.“

11 Člen 18(1) iste direktive določa:

„Če nenavadno veliko število državljanov tretjih držav, ki se morajo vrniti, predstavlja nepredvideno veliko breme za zmogljivosti centrov za pridržanje v državi članici ali za njeno upravno ali sodno osebje, lahko ta država članica v času takšnih izrednih razmer dovoli obdobja za sodni pregled, ki so daljša od obdobj iz tretjega pododstavka člena 15(2), in sprejme nujne ukrepe v zvezi s pogoji pridržanja, ki odstopajo od tistih iz členov 16(1) in 17(2).“

Nemško pravo

12 Člen 58a(1) Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet (zakon o prebivanju, delu in vključevanju tujcev na zveznem ozemlju) z dne 30. julija 2004 (BGBl. 2004 I, str. 1950) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (v nadaljevanju: AufenthG), določa:

„Vrhovni deželni organ lahko za tujega državljana na podlagi predvidevanja, utemeljenega z dejstvi, za preprečevanje posebnega tveganja za varnost Zvezne republike Nemčije oziroma teroristične nevarnosti izda odredbo o odstranitvi, ne da bi pred tem sprejel odločbo o izgonu. Odredba o odstranitvi je takoj izvršljiva in za to ni potrebno nobeno opozorilo o odstranitvi.“

13 Člen 62a(1) AufenthG določa:

„Pridržanje z namenom odstranitve se praviloma izvaja v posebnih centrih za pridržanje. Če v deželi posebnega centra za pridržanje ni ali če tuji državljan resno ogroža življenje oziroma telesno integriteto tretjih oseb ali pomembne pravne dobrine notranje varnosti, se lahko to pridržanje izvaja v drugih zaporih; v takem primeru morajo biti osebe, pridržane z namenom odstranitve, ločene od zapornikov. [...]“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

14 WM je tunizijski državljan, ki je prebival v Nemčiji. Z odločbo z dne 1. avgusta 2017 je pristojno ministrstvo zvezne dežele Hessen (Nemčija) odredilo njegovo odstranitev v Tunizijo, pri čemer se je oprlo na člen 58a(1) AufenthG, ker naj bi pomenil posebno grožnjo za nacionalno varnost, zlasti glede na njegovo osebnost, ravnanje, radikalne islamistične nazore, dejstvo, da so ga obveščevalne službe opredelile kot „tihotapca in izvajalca novačenja za teroristično organizacijo Islamska država“, pa tudi glede na njegovo delovanje za to organizacijo v Siriji.

15 WM je pri Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče, Nemčija) vložil tožbo zoper odločbo z dne 1. avgusta 2017 in predlog za izdajo začasne odredbe za odlog izvršitve te odločbe. Navedeno sodišče je z odločbo z dne 19. septembra 2017 predlog za izdajo začasne odredbe zavrnilo, ker naj bi bilo dovolj verjetno, da bo WM v Nemčiji izvedel teroristični napad.

- 16 Amtsgericht Frankfurt am Main (okrajno sodišče v Frankfurtu na Majni, Nemčija) je z odločbo z dne 18. avgusta 2017 na zahtevo pristojne službe za tujce v skladu s členom 62a(1) AufenthG odredilo pridržanje WM v zaporu z namenom odstranitve do 23. oktobra 2017.
- 17 WM je zoper to odločbo vložil pritožbo pri Landgericht Frankfurt am Main (deželno sodišče v Frankfurtu na Majni, Nemčija), ki je pritožbo z odločbo z dne 24. avgusta 2017 zavrnilo. WM je zoper zadnjenavedeno odločbo vložil kasacijsko pritožbo pri Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija), da bi se ugotovila nezakonitost njegovega pridržanja v obdobju od 18. avgusta 2017 do 23. oktobra 2017.
- 18 WM je bil 9. maja 2018 odstranjen v Tunizijo.
- 19 Predložitveno sodišče se v teh okoliščinah sprašuje, ali člen 16(1) Direktive 2008/115 državi članici omogoča, da nezakonito prebivajočega državljana tretje države z namenom odstranitve pridržji v zaporu, ločeno od navadnih zapornikov, in to ne zaradi neobstoja posebnih centrov za pridržanje v tej državi članici, temveč zato, ker ta državljan pomeni resno nevarnost za telesno integriteto in življenje tretjih oseb ali za nacionalno varnost.
- 20 Predložitveno sodišče meni, da je rešitev spora, ki mu je predložen, odvisna od razlage člena 16(1) Direktive 2008/115.
- 21 V teh okoliščinah je Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali člen 16(1) [Direktive 2008/115] nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero se lahko tuji državljan z namenom odstranitve pridržji v zaporu, če resno ogroža telesno integriteto oziroma življenje tretjih oseb ali pomembne pravne dobrine notranje varnosti, če se ta oseba, pridržana zaradi odstranitve, tudi v tem primeru pridržji ločeno od zapornikov?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 22 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 16(1) Direktive 2008/115 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki dopušča pridržanje nezakonito prebivajočega državljana tretje države z namenom odstranitve v zaporu, ločeno od navadnih zapornikov, ker resno ogroža telesno integriteto in življenje tretjih oseb ali nacionalno varnost.

Uporaba *ratione materiae* Direktive 2008/115

- 23 Švedska vlada izpodbija možnost uporabe člena 16 Direktive 2008/115 v postopku v glavni stvari. Ta vlada poudarja, da v skladu s členom 72 PDEU skupna politika Evropske unije glede priseljevanja, pod katero spada Direktiva 2008/115, ne vpliva na izpolnjevanje obveznosti, ki jih imajo države članice glede vzdrževanja javnega reda in miru ter zagotavljanja notranje varnosti, tako da te ostanejo pristojne za sprejemanje učinkovitih varnostnih ukrepov v zvezi s pridržanjem nezakonito prebivajočih državljanov tretje države z namenom odstranitve. Po mnenju navedene vlade pa je člen 62a(1) AufenthG ukrep, ki je potreben za ohranjanje javnega reda in zagotavljanje notranje varnosti Nemčije.
- 24 V zvezi s tem je treba opozoriti, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 29 sklepnih predlogov, da je treba obseg področja uporabe Direktive 2008/115 presojati ob upoštevanju splošne sistematike te direktive, ki je bila sprejeta zlasti na podlagi člena 63, prvi odstavek, točka 3(b), ES, ta določba pa je povzeta v členu 79(2)(c) PDEU, umeščenem pod naslov V tretjega dela Pogodbe DEU, ki se nanaša na „območje svobode, varnosti in pravice“.

- 25 V skladu z odstavkom 1 člena 2 Direktive 2008/115 se ta direktiva uporablja za državljane tretjih držav, ki nezakonito prebivajo na ozemlju države članice. V odstavku 2 tega člena so naštet primeri, v katerih imajo države članice možnost, da te direktive ne uporabijo. Iz nobenega od elementov spisa, predloženega Sodišču, pa ni razvidno, da bi položaj tožeče stranke v postopku v glavni stvari spadal pod katerega od položajev iz člena 2(2) navedene direktive.
- 26 Položaj tožeče stranke v postopku v glavni stvari, ki je predmet odločbe o pridržanju v zaporu, sprejete na podlagi člena 62a(1) AufenthG, katerega namen je prenos člena 16(1) Direktive 2008/115 v nemški pravni red, očitno spada na področje uporabe te direktive, natančneje njenega člena 16(1).
- 27 V obravnavanem primeru zgolj sklicevanje na člen 72 PDEU ne more zadostovati za to, da se ne bi uporabila Direktiva 2008/115, čeprav se nacionalna ureditev iz postopka v glavni stvari sklicuje na obstoj resne nevarnosti za telesno integriteto in življenje tretjih oseb ali za pomembne pravne dobrine notranje varnosti, da bi bilo mogoče pridržanje izvršiti v zaporu.
- 28 Čeprav namreč države članice v skladu z ustaljeno sodno prakso sprejmejo primerne ukrepe za zagotovitev javnega reda in miru na svojem ozemlju ter svoje notranje in zunanje varnosti, pa vseeno ne velja, da taki ukrepi nikakor ne spadajo na področje uporabe prava Unije (sodba z dne 2. aprila 2020, Komisija/Poljska in drugi (Začasni mehanizem za premestitev prosilcev za mednarodno zaščito), C-715/17, C-718/17 in C-719/17, EU:C:2020:257, točka 143).
- 29 Člena 72 PDEU, ki določa, da naslov V Pogodbe DEU ne vpliva na izpolnjevanje obveznosti, ki jih imajo države članice glede vzdrževanja javnega reda in miru ter zagotavljanja notranje varnosti, ni mogoče razlagati tako, da državam članicam priznava pooblastilo, da ne uporabijo določbe prava Unije, v obravnavanem primeru člena 16 Direktive 2008/115, zgolj s sklicevanjem na te obveznosti (glej v tem smislu sodbo z dne 2. aprila 2020, Komisija/Poljska in drugi (Začasni mehanizem za premestitev prosilcev za mednarodno zaščito), C-715/17, C-718/17 in C-719/17, EU:C:2020:257, točki 145 in 152).
- 30 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da zadeva iz postopka v glavni stvari spada na področje uporabe Direktive 2008/115, in odgovoriti na vprašanje za predhodno odločanje.

Vsebinska presoja

- 31 Sodišče je razsodilo, da prvi stavek člena 16(1) Direktive 2008/115 določa načelo, v skladu s katerim se pridržanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav z namenom odstranitve izvaja v posebnih centrih za pridržanje. Drugi stavek te določbe določa izjemo od tega načela, ki jo je kot tako treba razlagati ozko (sodba z dne 17. julija 2014, Bero in Bouzalmate, C-473/13 in C-514/13, EU:C:2014:2095, točka 25).
- 32 Poleg tega je Sodišče ugotovilo, da drugi stavek člena 16(1) Direktive 2008/115 ni enak v vseh jezikovnih različicah. V nemški različici te določbe je navedeno, da „če država članica nima posebnih centrov za pridržanje in mora nastanitev izvesti v zaporu, so državljani tretjih držav med pridržanjem ločeni od navadnih zapornikov“. Navedena določba se v drugih jezikovnih različicah ne nanaša na neobstoje posebnih centrov za pridržanje, ampak na okoliščino, da država članica navedenih državljanov „ne more“ nastaniti v takih centrih (sodba z dne 17. julija 2014, Bero in Bouzalmate, C-473/13 in C-514/13, EU:C:2014:2095, točka 26).
- 33 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba ob razhajanju med različnimi jezikovnimi različicami besedila prava Unije zadevno določbo razlagati glede na namen in splošni sistem pravil, katerih del je (sodba z dne 14. maja 2019, M in drugi (Preklic statusa begunca), C-391/16, C-77/17 in C-78/17, EU:C:2019:403, točka 88 in navedena sodna praksa).

- 34 Na prvem mestu, glede splošne sistematike Direktive 2008/115 člen 16(1), prvi stavek, te direktive zahteva, da morajo biti zadevni državljani tretjih držav „praviloma“ nastanjeni v posebnih centrih za pridržanje. Uporaba teh izrazov kaže na to, da Direktiva 2008/115 dopušča izjeme od tega splošnega pravila.
- 35 Člen 18 Direktive 2008/115, naslovljen „Nujne razmere“, v odstavku 1 določa, da če nenavadno veliko število državljanov tretjih držav, ki se morajo vrniti, predstavlja nepredvideno veliko breme za zmogljivosti centrov za pridržanje v državi članici ali za njeno upravno ali sodno osebje, lahko ta država članica v času takšnih izrednih razmer sprejme nujne ukrepe v zvezi s pogoji pridržanja, ki odstopajo od tistih iz členov 16(1) in 17(2) Direktive 2008/115.
- 36 Čeprav se ti nujni ukrepi uporabljajo le v izjemnih položajih, navedenih v členu 18(1) te direktive, je treba ugotoviti, kot je generalni pravobranilec v bistvu navedel v točkah 64 in 69 sklepnih predlogov, da niti iz besedila te direktive niti iz njene sistematike ne izhaja, da bi bili ti položaji edini razlogi, na katere se lahko države članice sklicujejo pri odstopanju od načela pridržanja državljanov tretjih držav z namenom odstranitve v posebnih centrih iz člena 16(1), prvi stavek, Direktive 2008/115.
- 37 Na drugem mestu, cilj Direktive 2008/115, kot je razvidno iz njenih uvodnih izjav 2 in 4, je vzpostavitev učinkovite politike odstranitve in repatriacije ob polnem spoštovanju temeljnih pravic in dostojanstva zadevnih oseb (sodba z dne 19. junija 2018, Gnandi, C-181/16, EU:C:2018:465, točka 48 in navedena sodna praksa).
- 38 Poleg tega je treba poudariti, da je vsako odrejeno pridržanje, ki spada na področje Direktive 2008/115, strogo urejeno z določbami poglavja IV navedene direktive, da se zagotovi, prvič, spoštovanje načela sorazmernosti v zvezi z uporabljenimi ukrepi in zelenimi cilji ter, drugič, spoštovanje temeljnih pravic zadevnih državljanov tretjih držav (sodba z dne 5. junija 2014, Mahdi, C-146/14 PPU, EU:C:2014:1320, točka 55). V skladu z uvodno izjavo 6 Direktive 2008/115 morajo biti odločbe, izdane v skladu s to direktivo, sprejete za vsak primer posebej in temeljiti na nepristranskih merilih (sodba z dne 5. junija 2014, Mahdi, C-146/14 PPU, EU:C:2014:1320, točka 70).
- 39 Iz navedenega izhaja, da člen 16(1), drugi stavek, navedene direktive državam članicam dovoljuje, da izjemoma in zunaj položajev, ki so izrecno navedeni v členu 18(1) Direktive 2008/115, nezakonito prebivajoče državljane tretjih držav z namenom odstranitve pridržijo v zaporu, če zaradi posebnih okoliščin obravnavanega primera ne morejo spoštovati ciljev te direktive z zagotovitvijo njihovega pridržanja v posebnih centrih.
- 40 V obravnavanem primeru člen 62a(1) AufenthG določa, da se pridržanje z namenom odstranitve načeloma izvaja v posebnih centrih za pridržanje in izjemoma v zaporu, če tujec resno ogroža telesno integriteto in življenje tretjih oseb ali pomembne pravne dobrine notranje varnosti. V tem primeru so tujci, ki so pridržani z namenom odstranitve, nastanjeni ločeno od navadnih zapornikov.
- 41 Razlogi, ki so v tej ureditvi navedeni za utemeljitev izvršitve pridržanja z namenom odstranitve v zaporu, tako spadajo v okvir javnega reda in javne varnosti. Taka grožnja lahko izjemoma upraviči izvršitev pridržanja državljanov tretje države z namenom odstranitve v zaporu, ločeno od navadnih zapornikov, na podlagi člena 16(1), drugi stavek, Direktive 2008/115, da bi se v skladu s cilji, ki jim ta direktiva sledi, zagotovil nemoten potek postopka odstranitve.
- 42 V tem okviru je treba spomniti, da čeprav lahko države članice pretežno prosto določajo zahteve javnega reda v skladu s svojimi nacionalnimi potrebami, ki so lahko različne glede na državo članico in glede na obdobje, pa je treba te zahteve – v okviru Unije in predvsem kot utemeljitev za odstopanje od obveznosti, določene zaradi zagotovitve spoštovanja temeljnih pravic državljanov tretjih držav pri njihovi odstranitvi iz Unije – razlagati ozko, tako da njihovega obsega ne more enostransko določiti vsaka od držav članic brez nadzora institucij Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 11. junija 2015, Zh. in O., C-554/13, EU:C:2015:377, točka 48).

- 43 V zvezi z razlago pojma „ogrožanje javnega reda“ iz člena 7(4) Direktive 2008/115 je Sodišče razsodilo, da ta pojem vsekakor predpostavlja – poleg socialne motnje, ki jo pomeni vsaka pravna kršitev – resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo, ki ogroža temeljni interes družbe (sodba z dne 11. junija 2015, Zh. in O., C-554/13, EU:C:2015:377, točka 60).
- 44 V zvezi s pojmom „javna varnost“ je iz sodne prakse Sodišča razvidno, da ta zajema tako notranjo kot zunanjo varnost države članice in da zato ogrožanje delovanja institucij in temeljnih javnih služb ter preživetja prebivalstva, pa tudi tveganje resnih motenj v zunanjih odnosih ali mirnem sožitju med narodi ali ogrožanje vojaških interesov, lahko vplivajo na javno varnost (sodba z dne 15. februarja 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, točka 66).
- 45 Kot pa je generalni pravobranilec navedel v točki 77 sklepnih predlogov, zahteva po resnični, sedanji in dovolj resni grožnji, ki prizadene osnovne interese družbe, za utemeljitev skrajšanja ali ukinitve obdobja za prostovoljni odhod državljana tretje države na podlagi člena 7(4) Direktive 2008/115 še toliko bolj velja za utemeljitev izvršitve pridržanja z namenom odstranitve v zaporu na podlagi člena 16(1), drugi stavek, Direktive 2008/115.
- 46 Tako poseg v javni red ali javno varnost lahko upraviči pridržanje državljana tretje države z namenom odstranitve v zaporu na podlagi člena 16(1), drugi stavek, Direktive 2008/115 le pod pogojem, da njegovo individualno ravnanje pomeni resnično, sedanjo in dovolj resno nevarnost, ki ogroža temeljni interes družbe ali notranjo oziroma zunanjo varnost zadevne države članice (sodba z dne 15. februarja 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, točka 67).
- 47 Predložitveno sodišče mora preveriti, ali so v postopku v glavni stvari ti pogoji izpolnjeni.
- 48 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na zastavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 16(1) Direktive 2008/115 razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki dopušča pridržanje nezakonito prebivajočega državljana tretje države z namenom odstranitve v zaporu, ločeno od navadnih zapornikov, ker ta državljan pomeni resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo, ki prizadene temeljni interes družbe ali notranjo oziroma zunanjo varnost zadevne države članice.

Stroški

- 49 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Člen 16(1) Direktive 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki dopušča pridržanje nezakonito prebivajočega državljana tretje države z namenom odstranitve v zaporu, ločeno od navadnih zapornikov, ker ta državljan pomeni resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo, ki prizadene temeljni interes družbe ali notranjo oziroma zunanjo varnost zadevne države članice.

Podpisi